

осуеят това посрѣщане, което можаше да причини нѣкой неочакванъ скандалъ. азъ разпоредихъ щото влакѣтъ, съ който идяха отъ Харманлий, да се забави нѣколко часа по станциитѣ; и така вмѣсто часѣтъ по 6, тѣ пристигнаха вечерята часѣтъ по 10 въ Пловдивъ, когато всичкитѣ граждани се бѣха прибрали въ домоветѣ си. А за да мога да запазя порядъка и тишината въ града прѣзъ врѣме на прѣбиванието имъ въ него, и за да прѣдваря да не се приближатъ отъ хора, които може да имъ прѣдставятъ работитѣ въ неблагоприятна смисълъ за общитѣ интереси на страната, азъ призовахъ въ префектурата всички религиозни началници съ по двама видни граждани отъ тѣхното вѣроисповѣдание, и имъ изложихъ опасността въ която се намира градѣтъ, като ги помолихъ да ми съдѣйствуватъ за уталяването на духоветѣ, и да не отиватъ на посѣщение у турскитѣ делегати безъ моето прѣдварително знание

Всички присѣтствующи приеха молбата ми освѣнъ грѣцкия митрополитъ, който каза че ще отиде на гарата ла посрѣщане тия делегати и да ги посѣти на квартирата имъ, понеже неговото назначение въ Пловдивъ било съ султански бератъ. Забѣлѣжихъ на Н. В. Прѣосвященство, че отдѣто и да произхожда назначението му, той е длѣженъ да се покорява на разпорежданията на мѣстнитѣ власти, и особно въ военно врѣме. И понеже италианския консулъ г. Карпани ми бѣше казалъ прѣди 1—2 дня, че тоя грѣцки владика му се похвалилъ, че събралъ отъ грѣцкото си паство доброволна помощъ около 300 турски лири за въоръжаването на Грѣция, която по онова врѣме бѣше протестирала нарушаването на Берлинския договоръ отъ Пловдивския Прѣвратъ и мобилизирала своитѣ войски, сухопѣтни и морски. Азъ го изобличихъ прѣдъ другитѣ религиозни началници и тѣхнитѣ сънародници, като му казахъ, че това, което е направилъ, не е писано въ берата му, и че слѣдователно, той напраздно сега иска да се покаже за вѣренъ подданикъ на Султана. Той и сънародникитѣ му казаха, че моитѣ свѣдения не били вѣрни; а азъ имъ отговорихъ, че ги имамъ отъ консула на една велика държава. Какъ и да-е, прѣдъ видъ на непослушанието му, азъ поставихъ двама стражари прѣдъ портата на грѣцката митрополия, едно, за неговата лична безопасность и друго, за запазването на общия порядѣкъ въ града до заминаването на турскитѣ делегати. Отпослѣ се научихъ, че той и членоветѣ отъ грѣцката религиозна община се оплакали телеграфически на Н. В. Князѣтъ въ София за че въ лицето на владикага съмъ обидилъ народността имъ по тоя случай. Но когато Князѣтъ узналъ сжщността на оплакванията имъ противъ мене, казалъ, че владиката трѣбва да ми благодари, за гдѣто не съмъ поискалъ наказанието му за непокорство на разпорежданията на мѣстнитѣ власти прѣзъ врѣме на войната.

Турскитѣ делегати Лебибъ Ефенди и Гадбанъ Ефенди пристигнаха на 20 ноемврий прѣзъ ноцѣта въ Пловдивъ, гдѣто слѣ-